

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštnina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik V.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1925.

22. številka

Izredni občni zbor

„Gospodarske zadruge poštних nameščencev“ v Ljubljani

se bo vršil

v soboto, 21. novembra t. l. ob 19. uri v sejni sobi poštne direkcije.

S P O R E D:

1. Reorganizacija krojačnice.
2. Izprememba pravil.
3. Slučajnosti.

Radi velike važnosti sporeda prosimo obile udeležbe. **Nateistvo.**

Joško Čampa:

Poštni dom.

Predsedstvo Zveze poštних organizacij je v 18. številki »Poštnega Glasnika« od 15. septembra t. l. v članku »Članom Zveze v vednost in preudarek« z brezobzirno odkritostjo naslikalo razmere in težkoče, ki vladajo v Zvezi. Predsedstvo je v tem članku povabilo članstvo, naj razmisli o teh razmerah in se oglasi z nasveti, toda izgleda, da se o tem nikomur ni zdelo vredno razmišljati, vsaj oglašil se ni nihče; pa tudi na zadnji odborovi seji se ni našel nihče, ki bi se bil dotaknil teh vprašanj. Ta mlačnost in popolna desinteresanost v tako važnih zadevah organizacije je nezdrav in nerazveseljen pojav, ki priča, da se naši ljudje prav nič ne zavedajo, kakšna mora biti organizacija, da more nuditi članstvu to, kar zahteva in pričakuje od nje. Naša organizacija nima nobenega pogoja za uspešno delo, njeno stanje je v vseh ozirih mizerno, in lahko rečemo, da je to le bedno životarenje od danes do jutri, ki hlasta po malenkostnih pridobitvah subsidiarnega značaja, izrabljajoč trenutne, slučajne konjunkture.

V naših ljudeh ni širokopoteznosti, ni stremjenja za čim višjim, ni ambicije za dela in ustvaritve, ki bi bile preko enodnevnega pomena in vrednosti. Nikjer ni zavesti, ki se pojavlja baš zadnje čase v vseh pomembnejših organizacijah, — zavesti, da je treba dati organizaciji novih, trajnejših in solidnejših temeljev, nekaj stalnega, programatičnega, rekel bi — kos ideologije, brez česar je vsak organiziran pokret muha enodnevnica.

Toda temu stanju bo treba napraviti konec, ako bomo hoteli imeti med drugimi intelektualnimi stvarmi enakopravno stališče. Rezati bo treba globokejšo brazdo, če bomo hoteli bogatejši žeti, paberkanja na neizoranih tleh je že konec. Treba bo tudi pri nas zaklicati članstvu, kakor kličejo zadnje čase druge velike organizacije svojim ljudem: moderna organizacija ni zgolj kondenzator materialističnih teženj, njeja naloga ne obstoja

samo v intervencijah za gmotne koristi posameznikov ali skupin. Raison d'être moderne organizacije sloni na globlji, moralno-etični bazi.

Pa o tem drugič.

V uvodoma omenjenem članku je bilo posebno poudarjeno, da mora imeti organizacija predvsem svoj lastni dom, svoje ognjišče. Kakor je človek brez doma nestalen in ubog ter ne občuti v življenju nikoli tiste toplo božajoče luči, ki sije v še tako skromni domačiji, tako je tudi organizacija brez lastne strehe kakor ugasnjen svetilnik ob morski obali. Naša organizacija je v tem pogledu osebenkar, ki ima v ponižni, tesni sobici svoj kot. In še ta milostinja ji bo najbrže v kratkem odvzeta ter bo poslej njeno mesto dobesedno na cesti, če ne bo imelo članstvo v sebi dovolj ponosa in ljubezni do nje, da ji dá streho, ki ji gre. Morda se bo potikala nekaj časa po zakajenih gostilnicah, kjer bo imel odbor svoje seje, njenega inventarja in pisarne pa se bo usmilil kak njen požrtvovalen prijatelj. Da taka organizacija ne more uspešno delati, je jasno.

Vprašanja o Poštnem domu pri nas še ni nihče načel resno. Tega je kriva poleg doslej povedanega tudi naša pretirana skromnost in podcenjevanje lastnih moči. Povrh tega nam manjka ljudi, ki bi imeli smisla za ekonomsko plat organizacije in ki bi meli nekoliko trgovskega duha. To se pravi, imamo jih že, toda ti skrbijo le za svoj lastni blagor, za delo v prid skupnosti pa nimajo nagnenja. Toda sila nas je prignala tako daleč, da je postalo to vprašanje nenadoma eno najbolj aktualnih in perečih, spričo katerega morajo stopiti vsa druga vprašanja v ozadje. In ker se bo morala zadeva takoj obravnavati, hočem povedati o tem svoje mišljenje in načrt, ki bi nas po mojem mnenju privedel takoj in najenostavnejše k realizaciji tega vprašanja.

Vem, da so v naši organizaciji ljudje, ki si radi Poštnega doma ne belijo prav nič glave in ki se jim zde neznatne stvari, vredne morda komaj dvajset dinarjev, bolj važne, nego dom. In prepričan sem, da se bo našel v odboru Zveze kdo, ki bo predlagal takrat, ko bomo govorili o tem na sejah, naj bi šli prav ponižno beračit za milostno gostoljubje v kaki plesnivi čumnati. Toda s takimi ljudmi bi bilo brezplodno razpravljati o tem, kajti povedati moram takoj, da imam jaz o dostojanstvu in časti organizacije pojme, ki ne dopuščajo beračenja. V isti mah povem tudi, da bomo zidali poštni nameščenci svoj dom v Ljubljani sami z denarjem, ki si ga bomo odtrgli od ust in žrtvovali skupni stvari, ali pa Poštnega doma Slovenci nikoli imeli ne bomo. Z zbiranjem milodarov ne bomo prišli nikoli do svojega doma. Bilo bi tudi žalostno, ako bi sedanja generacija poštne osebo ne mogla ustvariti ničesar iz svojih lastnih moči, in bi bil Poštni dom, — če bi se mogla tako imenovati kaka iz milodarov postavljena ba-

raka, — našim potomcem le klaveren spomenik naše brezprimerne nezmožnosti.

Torej samopomoč.

Na javnost se ne smemo zanašati v času, ko se bliža narodna gospodarska kriza peripetiji. Proti javnim zbirkam in apelom na žep javnosti vlada veliko nerazpoloženje, kar je docela razumljivo, če pomislimo, da so dajatve našega naroda na kulturnem davku zelo občutne. In mi sami plačujemo kulturni davek materialno in duševno; — začnimo misliti enkrat tudi zase, vsaj toliko časa, dokler sami sebi, svoji organizaciji, ki skrbi za naš stanovski dobrobit, ne položimo temelja in uredimo njenega socialnega vprašanja.

Tombol in loterij je danes toliko na vseh koncih in krajih, da se čimdalje bolj dvigajo proti tej razpaslosti javni protesti, neglede na to, da so zvezane take prireditve z velikimi težavami in delom ter je spričo visokega obdavčenja, taks in drugih stroškov dvomljivo, da bi gmotni efekt takih prireditev mogel kriti proračun za zgradbo doma.

Najenostavnejši in najlažje izvedljiv bi bil tale načrt: Zveza poštних organizacij šteje okroglo 1500 članov. Vsak član se pisмено obveže, da plača vsaj en delež po 100 Din, plačljiv v desetih mesečnih obrokih. To pa tako, da bi se mu odtrgalo vsacega prvega v mesecu od plače 10 Din skozi 10 mesecev, tako da bi tega odtegljaja niti ne občutil. Saj deset dinarjev na mesec vključ našemu pomanjkanju ne pomenja več, nego eno cigareto na dan ali par četrtink vina na mesec. Ta malenkostna žrtev posameznega člana bi prinesla Zvezi v desetih mesecih 150.000 Din, ali drugače rečeno — Poštni dom. Tisti hip, ko bi podpisal vsak član Zveze obveznico za 100 Din, bi imeli našim razmeram primeren dom. Prepričan sem, da bi marsikateri član plačal tudi dva ali še več deležev.

Pozabiti pa ne smemo tudi na tiste, ki trenutno iz katerikoli vzrokov niso člani Zveze. To stanje je prehodno in zato tem poštним nameščencem ne smejo biti zaprta vrata Poštnega doma. Pod njegovo streho mora biti vedno prostora za slehernega poštne nameščenca. Zato sem prepričan, da bo prinesel vsakdo svoj kamen v njegovo zgradbo, neglede na trenutno stanovsko razdvojenost v organizaciji, kajti čas bo izravnal današnja nesoglasja in takrat bi bilo nelep, če bi našla v domu zavetja kaka skupina, ki ni pomagala pri njegovi zgradbi.

In kaj bi imelo članstvo od Poštnega doma?

Pred vsem brezdomno lepo zavest, da smo ustvarili nekaj iz svoje lastne moči, — svoj Poštni dom, na katerega bi mogel s ponosom pokazati vsak slovenski poštni nameščenec in za katerega bi nam bilo hvaležno vse bodoče pokolenje našega stanu. Poštni dom v Ljubljani bi bil dostojna reprezentanca naše stanovske organizacije, ki bi dvignila njen vpliv in ugled našega stanu. Hkrati bi bil varen in lep kapital naše organizacije,

temelj njene osamosvojitve, baza njenega delovanja, žarišče naših stanovskih, strokovnih in kulturnih stremeljenj. Poštni dom bi bil zatočišče in pravi dom vsakega poštnega nameščenca, kamor bi se zatekel v sili in stiski, kakor tudi v osamelosti in dolgočasu pod okrilje svoje matice-organizacije. Kdorkoli in kadarkoli bi prestopil njegov prag, bi imel zavest, da je stopil v svojo hišo, med svoje ljudi. Tam bi našel ob vsakem času tovariško podporo in nasvetov od svoje organizacije, pa tudi razvedrila in zabave. Tovariš ali tovarišica, ki bi prišla z dežele v Ljubljano, bi našla v tujski sobici prostor za odpočitek, prenočišče in sčasoma tudi druge ugodnosti. Pozneje, ko bi si organizacija materialno opomogla, bi namestila v Poštnem domu eventualno stanovanja za otroke staršev z dežele, ki bi se šolali v Ljubljani. Morda bi dobil dom tudi svojo lastno kuhinjo. Z dovršitvijo doma je postavljen temelj gospodarskih institucij v organizaciji.

Organizacije bi imele v domu dvorano za zborovanja, pisarno, klubsko sobo (čitalnico) in druge potrebne prostore, brez katerih je uspešno delo organizacije nemogoče. Poštni dom bi bil shajališče slovenskih poštne nameščenec, kjer bi dobivali pojasnila, obvestila in nasvete v stanovskih zadevah. V domu bi se gojila družabnost, zlasti v zimskih dnevih in večerih, ko bi se vpeljele v domu zabave, igre, diskusijski večeri itd.

Poštni dom bi skrbel za strokovno in kulturno izobrazbo, imel bi čitalnico, kjer bi bili članom na razpolago časopisi in revije, v domu bi namestili knjižnico, vršila bi se predavanja, kratka, bil bi naš resnični dom, zatočišče, šola in kulturno ognjišče našega stanu.

In vse to si ustvarimo lahko z razmero-ma majhnimi, neznatnimi žrtvami mi sami. Podrobnejši načrt, kako bi se vse to izvedlo, ne spada semkaj, marveč naj začno organizacije razpravljati najpopreje o tem na ožjih sejah in sestankih.

Po mojem mnenju je ta načrt najrealnejši in zelo lahko izvedljiv. Prepričan sem, da bodo tako organizacije, kakor tovariši in tovarišice, kadar bodo pozvani, vsi do zadnjega storili svojo dolžnost, kakor to zahteva pomos in ugled našega stanu.

Nedeljski počitek na poštah v državah svetovnega poštnega društva.

Slednjega poštnega uslužbenca zanima, kako imajo v raznih državah pri pošti urejeno vprašanje nedeljskega počitka. Tako na pr. na Nemškem: Od 8. ure dopoldne pa do 1. popoldne, 1 ali 2 uri za sprejemanje nujnih paketov, brzojavnih nakaznic, prodajo poštne znamk in sicer samo na glavnih poštne uradih. Poštne podružnice so zaprte. Dostavljajo se samo ekspresne pošiljke. O božičnih, velikonočnih, binkoštnih in drugih praznikih se ne dostavlja. Enkrat ali dvakrat dopoldne in pa zvečer se pobirajo pisma iz poštne skrinjice, poštni spoji in ambulančna služba je znatno omejena. Vsak uradnik mora imeti najmanj vsako četrto nedeljo popolnoma prosto. Uradom je dovoljeno, da najamejo za nedeljsko službo posebno nedeljsko pomožno osebje. — V Avstriji: Okenca so odprta dopoldne od 1. do pol 2. ure z enakim uradovanjem kakor na Nemškem. Dostava pošilk se ne vrši. Pri izdaji se morejo dvigati le take pošiljke, katere imajo kvarljivo vsebino. Neomejena odprava poštne pošiljke je samo na glavnih progah, na ostalih progah se vrši odprava le po krajevnih potrebah. Uslužbenci, katere zadene nedeljska

služba, dobé naslednji teden v odškodnino en prost dan. — V Belgiji: Pri okencih se ne uraduje. V celi belgijski deželi se dostavlja samo enkrat in še to samo običajna zasebna korespondenca. Odprava je omejena. Pisma se pobirajo samo po ambulančnem osebju iz nabiralnikov v ambulančnih vozeh. Uslužbenci, ki opravljajo nedeljsko službo, dobe v prihodnjem tednu en dan ali vsaj pol dne počitka ali pa se sprejme nedeljsko pomožno osebje. — Na Danskem so okenca zatvorjena. Dostavljajo se samo ekspresne pošiljke in poštna uprava skrbi, da je v ponedeljkih pošta kolikor mogoče kmalu izročena naslovnikom. Odprava se vrši samo na glavnih progah. Pisma se pobirajo le iz nabiralnikov, ki so pritrjeni na poštne poslopjih. — Na Finskem: Okenca so zaprta. Dostavljajo se samo ekspresne pošiljke. Odprava je jako omejena. — Na Francoskem: Okenca so zaprta. Odpirajo se le za nekoliko časa, da se pošiljke izroče strankam. Dostavlja se enkrat in sicer samo zasebna korespondenca in časniki. Odprava je omejena. Pre-skrbljeno je pa, da se nedeljske pošiljke v ponedeljek izroče naslovnikom pri prvi dostavi. Uslužbenci so za nedeljsko službo odškodovani naslednji teden s prostim dnevom. — Na Angleškem: poštne uradovanje popolnoma počiva. — Prav tako je tudi v Avstraliji. — Na Madžarskem: Okenca so zaprta. Izdajajo se določeno uro samo časniki, za kar je treba plačati posebno predaltnino. Dostava je omejena na ekspresne pošiljke. Odprava je močno omejena. — Na Laškem: Samo okenca glavnega poštnega urada so v vsakem mestu za kratek čas z omejenim sprejemanjem odprta. Dostavlja se samo enkrat. Odprava je silno omejena. Uslužbenci dobe za nedeljsko službo v naslednjem tednu izreden počitek. — Na Nizozemskem: Okenca so odprta 1 do 2 uri z omejenim sprejemanjem pošilk. Dostavljajo se samo take pošiljke, katere so označene: »Dostavite v nedeljo.« Tiskani nalepki s to označbo se prodajajo. Dostavljajo se edino nujne pošiljke. Odprava je zelo omejena in sicer že v soboto popoldne. Uslužbenci dobe za nedeljsko službo dan počitka v tednu. — V Švici: Okenca so odprta samo eno uro. Uradi brez brzojava in telefona so popolnoma zaprti. Več kakor 80 odstotkov vseh poštne uradov ne dostavlja ob nedeljah. Pri ostalih poštah pa se dostavlja enkrat in sicer dopoldne. Odprava je jako omejena. — V Zedinjenih ameriških državah: Okenca so zatvorjena. Dostavljajo se samo ekspresne pošiljke. Ostali material se izdela, da se ponedeljek dopoldne dostavi. Odprava je zelo omejena. Uslužbenci dobe za nedeljsko službo dan počitka naslednji teden. — V Argentini: V glavnih mestih so nekatera okenca za nekaj časa in za nekatere pošiljke odprta, povsod druge pa popolnoma zaprta. Dostave pošilk nimajo sploh nikjer. Za izdajo pošilk je določeno le omejeno število uradnih ur. Odprava je omejena, tako da se pošta ne odpravlja na ambulance, ampak samo s parniki, ki prevažajo pošto v prekmorske kraje in dežele. Uslužbenci dobivajo za nedeljsko službo prost dan v tednu. — Na Španskem in Estonskem: ni nedeljskega počitka, dostava je pa močno omejena. Na Estonskem se daje uslužbencem za nedeljsko službo vsake tri mesece 7 do 14 dnevni dopust. Tisti čas opravljajo poštne posle pomožne moči.

Priobčujemo ta pregled, da bi paralizirali zahteve izvestnih industrijskih korporacij in trgovskih krogov v naši državi, ki hočejo, da bi se odpravil pičli nedeljski počitek na naših poštah. Kakor je iz zgoraj navedenega razvidno, ima večina držav vpeljan nedeljski

počitek in sicer v večjem obsegu kakor v naši kraljevini, a vendar ni to na škodo gospodarskemu razvoju dotičnih držav. Podobna je, da so tamkaj delodajalci solidnejši in podjetniki, ki privoščijo svojim uslužbencem popolen nedeljski počitek ter ne zahtevajo, da bi tudi njih mir in počitek motila poštna, brzojavna in telefonska služba. Ako bi bil gospodarski razvoj držav odvisen od nedeljske poštne službe, potem bi zavzemala med zgoraj navedenimi državami prvo mesto Španska, kjer ne poznajo na poštah nedeljskega počitka, a vendar, kje je španska dežela v gospodarskem oziru za Anglijo in Zedinjenimi ameriški državami. In ravno v teh dveh državah z velikansko trgovino in industrijo je na poštne, brzojavne in telefonske uradi največ nedeljskega počitka, kar bi izvestno ne bilo, če bi bil nedeljski počitek na pošti v škodo gospodarskemu razvoju.

Zadoščenje tajniku Zveze.

Naročnikom našega lista, kakor tudi članom Zveze poštne organizacije, bo gotovo še v spominu kampanja, ki se je bila začela pred enim letom proti takratnemu in sedanjemu glavnemu tajniku Zveze tov. Joškota Čampi. Njegovi nasprotniki so razširjali grd in težak očitke, da je tov. Čampa izrabil svojo funkcijo kot Zvezin tajnik v to, da je denunciral svoje tovariše-politične nasprotnike — v svrhu premestitve in preganjanja.

Ker proti skrbno izrečenemu očitku na seji širšega odbora Zveze tov. Čampa ni mogel nastopiti sodnijske poti, je z vso odločnostjo in ogorčenostjo, ki jo ščiti pravica in poštenost, nastopil proti tem govoricam in zahteval zadoščenja. Formalno zadoščenje mu je dal z zaupnico širši odbor Zveze in pa redni občni zbor Zveze, ki ga je z velikim navdušenjem ponovno izvolil za prvega tajnika Zveze poštne organizacije.

S tem smo mislili, da je afera končana. Po pol letu pa je prinesel ljubljanski dnevnik »Slovenski Narod« notico, v kateri je javno ponovil težke očitke, ki so se bili lansko jesen iznesli proti tov. Čampi. Na to notico je bil tov. Čampa v obrambo svoje časti primoran, vložiti tožbo, ki je imela v poravnavi za posledico, da je moral prinesiti »Slovenski Narod« v številki 254 od 7. novembra t. l. kot prvo notico v dnevni vesteh pojasnilo, v katerem izjavlja, da je bilo uredništvo napačno informirano in da je delalo glavnemu tajniku Zveze poštne organizacije g. Čampi krivico in da nima uredništvo povoda, njemu kaj očitati, ker se je informiralo, da se je g. Čampa obnašal lojalno in kolegialno.

S tem je zadobil tov. Čampa tudi faktično zadoščenje, h kateremu mu iskreno čestitamo.

Organizatorično gibanje.

ZAPISNIK

širše odboro ve seje Zveze od 6. novembra 1925.

Sejo odpre in vodi predsednik pod naslednjim dnevnim redom: 1. Dopisi. 2. Poročilo predsednika o potovanju v Beograd. 3. Razgovor o zvezi-rem lokalno. 4. Predlogi in vprašanja.

1. Tajnik prečita dopis, ki ga je poslala Zveza po sklepu zadnje odboro ve seje od 8. oktobra t. l. »Društvu poštne uprave« v zadevi članarine Zvezi, s katero je to društvo na dolgu že od 1. januarja t. l. — Ker na ta dopis ni prejela Zveza nikakega odgovora od Društva poštne uprave, prosi predsednik navzočega delegata tega društva tov. Ilaša za eventualno pojasnilo v za-

Vsi poštni nameščenici morajo biti organizirani!

Zdravje in sreča

Mamica in otročiček, vsa čista
dehita žarita svežosti, okusna,
oskrbovana. Veselo zdravje se
smeje z lestečimi zobmi.

Dnevna gojitev s »Kalodontom«
je najsigurnejša pot, da obvaru-
jete lepoto in zdravje Vaših zob.

devi. — Tov. Ilaš izjavlja, da mu ni o tem nič zna-
nega, da pa se bo vršila v kratkem seja društva,
na kateri bo spravljen to vprašanje na razgovor.
Odbor sklone, da do seje Društva poštne uprav-
nikov ne stori nikakih sklepov in da počaka na
sklepe omenjenega društva na njegovi prvi pri-
hodnji seji.

Zveza je dobila od Ljudske posojilnice v Ljub-
ljani obvestilo, da gospodarski odsek mariborske
podružnice ne plačuje mesečnih obrokov v svrhu
zmanjšanja dolga pri Ljudski posojilnici, ki znaša
še 13.180 Din in za katerega so prevzeli osebno
jamstvo člani bivšega odbora Zveze. Na ta dopis
je pisal gospodarski odsek Zveze podružnici v
Maribor in jo opozoril na njene dolžnosti. — Pred-
sednik tov. Jakše porabi to priliko, da poudarja
potrebo razčiščenja v razmerju med Zvezo in Go-
spodarskim odsekom, katerega delovanje in seda-
nje stanje mu ni znano. Vsekakor se mora gospo-
darski odsek likvidirati.

Vname se dolgotrajna debata o gospodarstvu
v organizaciji, ki pa ni privedla do pravega rezul-
tata. Zato nalaga odbor predsedstvu Zveze, da
skupno z blagajnikom pregleda sporne zapisnike
zvezinih sej, dopise in knjige gospodarskega od-
seka, da se tako ugotovi pravi dejanski stan. O
uspehu naj predsednik poroča na prihodnji seji.

2. Ker je bilo poročilo o potovanju predsedni-
ka v Beograd objavljeno v Glasniku in ker je vrhu
tega poročal predsednik o uspehih potovanja na
posebnem sestanku, zato je tozadevno poročilo
na seji kot nepotrebno izostalo. Predsednik prip-
ominja, da je po zadnjih poročilih iz Beograda
strokovni svet ministrstva glede pripravniških iz-
pitolov toliko že sklenil, da se oprostite od izpita oni
pripravniki, ki so imeli pred 1. septembrom 1923
uradniški čin. Glede izpita ostalih pripravnikov
posvetovanje strokovnega sveta še ni zaključeno.
Nadalje je obveščen, da je predlog za napredova-

nje iz III. skupine v II. skupino že podpisan, v
kratkem bo podpisan tudi ostali predlog za na-
predovanje iz IV. skupine v III. skupino. Podpisan
je tudi že ukaz o napredovanju osebja v I. kateg.
ljublanske direkcije.

3. Predsednik opozarja odbor na okolnost, da
Zveza v kratkem najbrže ne bo imela več na raz-
polago sedanjega lokala za seje, zborovanja in se-
stanke. Treba je končno vendarle razmišljati o
tem, kako priti do lastnega doma ali pa vsaj do
prostorov, kjer bo organizacija sam svoj gospo-
dar. — Odbor je v celoti naglasil potrebo lastnega
doma, vendar pa ni prišel do zaključka, kako priti
do cilja. Tov. Čampa omenja, da izide v prihodnji
številki Glasnika njegov načrt za zgradbo Pošt-
nega doma, ki je po njegovem mnenju realen in z
lahkoto izvedljiv. Vendar pa kljub event. realiza-
ciji tega načrta ne moremo biti brez lastnih pro-
storov in čakati, dokler ne bo postavljen dom.
Rabimo nujno poslovne prostore in tega dejstva se
ne bomo otresli z nikakim ugibanjem in razmišlja-
njem. Prišli bomo prej ali slej do zaključka, da si
bomo morali začasno najti primerne prostore za
pisarno in seje. Vsaka, še tako brezpomembna or-
ganizacija ima svojo pisarno in svoje prostore, le
velika Zveza poštne organizacij za Slovenijo se
potika po tesnih luknjah. Zato predlaga, da naj se
tako najamejo primerni prostori v sredini mesta,
kamor naj se prenese ves zvezin inventar in njena
pisarna. Ti prostori bodo last vseh poštne organi-
zаций, zato bodo morale prispevati vse k plačevan-
ju najemnine. Uvedejo naj se stalne uradne ure
za stranke. Odbor je ta predlog sprejel in naročil
pesameznikom, posebej pa je pooblastil blagajni-
ka, da se ogleda v mestu za kakim primernim lo-
kalom. Obenem naj se inserira v kakem dnevniku.

4. Predsednik poroča, da se je obljubljeno na-
predovanje nižjih uslužbencev zaradi dopusta šefa
personalnega odseka direkcije nekoliko zakasnilo,
obljubljeno pa mu je, da se bo izvršilo to napredo-
vanje še ta mesec. — Vsem tistim, ki so se prito-
žili radi nevestetih službenih let, pa so se jim ta
leta priznala, priporoča, da se pritožijo na Držav-
ni svet naknadno še za skupino, ki jim pripada in
ki bi jo bili dobili ob prevedbi, da so se jim ta leta
takrat pravilno štela. — Interveniral je pri direk-
ciji glede dvigala v spediciji pošte Ljubljana 1 in
poroča, da je direkcija stavila v to svrhu v prora-
čun 35.000 Din. Za obhode po mestu in izpraznje-
vanje nabiralnikov je razpisana za 28. november
t. l. licitacija za nabavo elektromobila.

Tov. Martinšek opozarja, da se bo vršil dne
21. novembra t. l. izredni občni zbor Gospodar-
sk zadruga in prosi delegate, naj agitirajo med
članstvom, da se tega občnega zbora udeleži v
čim največjem številu.

Ker je dnevni red izčrpan in se ne javi nihče
več k besedi, zaključuje predsednik sejo ob 22. uri
40 minut.

To in ono.

Pozor reducirani invalidi! Ministrstvo za so-
cialno politiko je pričelo izdajati vsem reducirani-
nim invalidom in družinam padlih vojakov obve-
stila, zakaj jim je ustavljena pokojnina. Zato je
prenehal osrednji odbor Udruženja vojnih inva-
lidov obveščati prizadete o redukcijah, ker se bo
odslej vršilo to uradnim putem. V obvestilih pa
ministrstvo ne daje nobenih navodil, kako naj pri-
zadeti reduciranci obnove postopanje in kakšne
dokumente naj predložijo v dokaz upravičenosti.
Izvršni odbor Udruženja vojnih invalidov v Ljub-
ljani opozarja vse svoje člane in članice, pa tudi
druge vojne žrtve, ki so predlagane za redukcijo,
naj pripravijo dokumente. Vsak naj se obrne do
najbližje podružnice udruženja, kjer dobi natanč-

na navodila za postopanje pri obnovi. Redukcije
se vrše iz dveh vzrokov. Onim, katerim je spe-
cialna komisija pregledala hibe in jih vsled zbolj-
šanja hib predlagala za redukcijo, morajo obnav-
ljati postopanje le potem izpričeval uradnih
zdravnikov in novih nadpregledov. Po večini pa
temelje redukcije na pomanjkanju dokazov, da
izvirajo hibe iz vojne službe; pri vojnih vdovah
ali sirotah pa zaradi izprememb družinskega sta-
nja. — Pri pomanjkanju dokazov je treba pred-
vsem zbrati vse dokumente izza vojnih let (ne
povojnih dokumentov, ki so izdani že po pre-
vratu). Ako teh ni, je treba dveh prič, ki lahko
pod prisego potrdita, ali pa občinsko uverenje,
v najs krajnjem slučaju tudi izjavo dveh oseb,
sorojakov, ki lahko izjavijo ali potrdijo resnič-
nost tehle podatkov: kje, kdaj in kako je zadobil
reduciranec poškodbo ali bolezen v vojski ali
sploh pri vojaki, kje se je zdravil, da je šel
zdrav v vojsko in se vrnil bolan ali poškodovan
ali pa da se sploh še ni vrnil. — Prošnjo z no-
vim dokazi je treba vložiti na deželno ali pri-
stojno okrožno sodišče. Sodišča bodo v kratkem
dobila vse spise o reducirancih od ministrstva za
socialno politiko. Tako nas obvešča Središnji od-
bor Udruženja vojnih invalidov iz Beograda pod
št. 6591. — Izvršni odbor v Ljubljani.

Naš direktor gospod Alojzij Gregorič je po-
maknjen iz 4. skupine v 3. skupino I. kategorije.
Zasluzhenemu napredovanju tudi mi iskreno česti-
tamo.

Poštár — častni občan. Občina Loški potok
je izvolila predstojnika pošte v Loškem potoku
— tovariša **Zmagoslava Nusbeka** za svojega čast-
nega občana, ker si je iztekel izrednih zaslug za
dobrobit občine. Marljivemu tovarišu iskreno čes-
titamo!

Polna stanarina pripada onim poročenim dr-
žavnim uslužbenkam ali upokojenkam, kojih mož
je v privatni službi, kakor tudi onim, kojih mož
je kot dnevničar ali pogodbeni uslužbenec v dr-
žavni službi.

Zahvala. Za poslane zneske 500 Din, 135 Din
in 210 Din, ki so mi jih naklonili tovariši in tova-
rišice na poziv Zveze poštne organizacij ob pri-
liki moje bolezni, se vsem darovalcem, kakor tudi
Zvezi priskrbeno zahvalim. Bog plačaj vsem skupaj!
— **Anton Ladiha**, pismonoša v pok., Velike Lašče.

Zahvala in poziv. Podpisani se najtopleje za-
hvaljujem Osrednjemu društvu nižjih poštne in
brz. uslužbencev v Ljubljani za podporo v zne-
sku 300 Din, ki mi jo je naklonilo društvo ob pri-
liki bolezni moje hčere. Enako se zahvaljujem po-
družnici v Celju, ki mi je isto tako darovala in
mi s tem pomagala iz težkega gmotnega položaja.
— Ob tej priliki priporočam in pozivam vse tiste
tovariše, ki še niso organizirani, naj pristopijo k
društvu vsaj z novim letom 1926. Za vzgled naj
jim bo moj slučaj: ko bi ne bil organiziran, kdo bi
mi bil priskočil sedaj na pomoč? Zato, tovariši,
ne odlašajte in se takoj organizirajte; — **Anton
Perušek**, pismonoša, Štore pri Celju. — (Opomba
uredništva: Za objavo te zahvale ni treba nič pla-
čati).

Himen. Poročil se je tov. **Matko Štefe**, poštni
uradnik II/3 kat. na pošti Ljubljana 1 z gđ. Fran-
čiško Pirc. Iskreno čestitamo.

Zasebno potovanje v inozemstvo poštne
uslužbencev v Češkoslovaški republiki. Svoje-
časna ministrska naredba, po kateri so morali
poštne uslužbenci, ki so nameravali iz zasebnih
razlogov potovati v tuje dežele, prositi s posredo-
vanjem uradnega svojega predstojnika poštno

Znana ugledna tvrdka

Drago Schwab

javlja vsem cenj. poštne uradnikom (cam),
da **prodaja vsa oblačila na mesečne**
obroke. Tozadevna pojasnila in drugo
rešuje tvrdka obratno. 63

ravnateljstvo, da so smeli odpotovati v inozemstvo v času njih dopusta ali v drugem opravičeno prostem času, je bila nedavno tega razveljavljena. Odslej javi češkoslovaški poštni uradnik in služabnik nameravajo svoje potovanje v sosedne in druge tuje dežele uradnemu svojemu predstojniku, pa se lahko nemoteno odpravi v tujino. Samo povedati mu mora, v katerem mestu ali kraju bo bival, da se mu more po najkrajši poti poslati, če je treba, uradno obvestilo. — Kakor znano, dobi češkoslovaški državni uslužbenec, ako je z dopusta pozvan v službo, povrnjene potne stroške. V ČSR javi torej državni uslužbenec nameravajo potovanje v inozemstvo svojemu šefu, v naši kraljevini pa moramo prositi ministrstvo, če hočemo iti izven državnih mej. S tem je državnim uslužbencem v Jugoslaviji potovanje v tujino silno oteženo. Kdaj bomo dosegli take ugodnosti, kakršne imajo češkoslovaški poštni uradniki in služabniki glede potovanja v tuje države?

Novi bog — bog pošte. V brošurici »Havliček« beremo naslednjo zanimivo dogodbico: V nekaterih deželah smatrajo prebivalci vse poštne urade in njih naprave za nekaj svetega. Indi na pr., kateri žive v oddaljenih pokrajinah, imajo sla, ki prinaša iz daljnih dežel raznotera poročila, za božjega poslanca in zbog tega se proti njemu silno spoštljivo obnašajo. Pa ne samo pismonoše, temveč tudi poštne nabiralnice so v onih krajih nena-

važno v čisljih. Neki poštni uradnik, ki je bil več let v poštni službi v Indiji, pripoveduje, da je večkrat videl Inda, kako je vlagal pismo v nabiralnik, se priklanjal ter, šepetal v odprtino ime naslovnikovo in njegovo bivališče. Prebivalci namreč trdno verujejo, da so poštne skrinjice bivališče boga, ki skrbi, da se pismo adresatu izroči in zato mu šepetajo naslov oddanega pisma. Neki drugi indijski rod poštne nabiralnice še vse bolj časti. Ko se približa skrinjici, se sezuje, globoko prikloni in opravi razne pobožne obrede, na kar spusti pismo v skrinjico. Potem se pa iznova prikloni in obredi se zopet ponove. Večkrat tudi položi denar na tla, da bi boga v nabiralniku nekoliko obdaroval...

Leto s trinaestimi meseci. V Društvu narodov je prišel v pretres poleg važnih političnih vprašanj tudi današnji koledar. Podani so bili trije nasveti reforme: mala, delna in radikalna reforma. Po prvih dveh načrtih bi se sedanji koledar ne izpremenil dosti. Radikalna kalendrova reforma bi nam pa pridala vsako leto en cel mesec. Vsak mesec bi imel štiri tedne po sedem dni. To bi dalo na leto 364 dni, h katerem se pridene še en dan brez datuma, z nazivom »Dan novega leta«, ki bi se vrnil pred 1. januar. V prestopnem letu bi se v koledar uvrstil še drugi dan brez datuma in bi se postavil pred 1. julij ter imenoval »Dan prestopnega leta«. Datiranje dni po radikalnem načrtu je jako enostavno in enako za vse mesece:

Dan	Datum			
ponedeljek	1	8	15	22
torek	2	9	16	23
sreda	3	10	17	24
četrtek	4	11	18	25
petek	5	12	19	26
sobota	6	13	20	27
nedelja	7	14	21	28

Ta načrt so podale angleške železniške družbe. Naletelo pa so na odpor v lastni deželi. Londonska trgovska zbornica je proti vsaki reformi, češ da imajo na Angleškem brez tega dosti sporov glede velikonočnih praznikov in da ni treba delati novih sporov še s koledarjem. Čulo se je pa tudi lepo število glasov za navedeno radikalno reformo. Gažistom bi ta reforma ne bila v škodo, pa tudi ne v korist, ker imamo fiksno določeno letno plačo.

Vsak član „Zveze“ bodi naročnik „Poštnega glasnika“

Za »Zvezo poštne organizacije za Slovenijo v Ljubljani« izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno«: Fran Jezeršek v Ljubljani.

Avto vozi brez bencina! Kuri z bukovim ogljem!

Jugo-Hag, Ljubljana

Bohoričeva ulica št. 24. Telefon št. 506

Ljubljanska gradbena družba z. o. o.

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Josip Petelinc,

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremljaj za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače.

Veletrgovina

R. Stermecki, Celje

pošlje ilustrovani cenik (čez 1000 slik)

zastonj!

Predno se odločiš, da kupiš obleko, plašč ali suknjo, poseti

našo detaljno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2 nasproti Dramskega gledališča in si oglej našo

bogato zalogo!

Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo nizke cene te bodo prepričale, kje edino kupiš najboljše in najceneje. — Državnim nameščencem proti primerini garanciji tudi na obroke!

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE., LJUBLJANA.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

I. Černe

zaloga pohištva in tapetništva

Ljubljana, Dunajska c. 19-28

tovarna St. Vid nad Ljubljano.

Pozor!

Vsa soboslikarska in plešarska dela izvršuje najceneje, točno in solidno

Anton Stipiošek, Ljubljana,
Rožna ulica št. 13—II.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga

LJUBLJANA, DUNAJSKA ŠTEV. 16

Modni baržunasti klobuki,

kakor tudi filci v vseh modnih barvah v veliki izbiri in po nizkih cenah pri

MINKI HORVAT

modistka

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Ivan Korenčan, Ljubljana, Mestni trg št. 20

TRGOVINA norimberškega galanterijskega blaga, pleten ter vseh vrst volne za pletenje.

Ako plješ „BUDDHA“ čaj, vživaš že na zemlji raj!

Fran ŠKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16

Mizarstvo s parno silo. Bogata zaloga modernega pohištva ter ameriške pisarniške ročnice-oprave.

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg 10

priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah

Dobro!

Poceni!

Milinković & Co.

tehnično podjetje

17

Ljubljana, Prešernova ul. 7.

Ustanovljeno leta 1888.

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelvodov. Kopališke in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle) za konzerve. (11)

Kupujte pri tvrdkah
ki inserirajo v našem listu!

Mestni trg 5.
LJUBLJANA

O. BERNATOVIC

trgovina
konfekcijska